

פרשת שופטים

רוב העניינים הנדונים בפרשתנו אינם בסמכות הפרט, אלא הם מתייחסים לדברים שהאדם מישראל כפוף להם כחבר הקולקטיב הקרוי – "עם ישראל" שמאורגן במערכת ציבורית המכונה בימינו – "מדינה".

"שופטים" הוא מעין פסיפס של מצוות בענייני שלטון, הקשורות למשטר המדיני, המנהלי, השיפוטי והחברתי של חיי האומה בכללותה על פי התורה.

נמצא בפרשה נושאים כגון: משפט המלוכה והמלחמה וכן דינים והלכות עם תוכן רעיוני עיוני ערכי רב מאד, המרוכזים למספר מצומצם של פסוקים ונידונים בהרחבה בעולמה העצום של התורה שבעל פה.

(מתוך: שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע-ישעיהו לייבוביץ')

פרשת שבוע – יצחק שלומי

שבת פרשת שופטים		ימי החול	
הדלקת נרות	19:03	זמן תפילין / טלית	05:14 ← 05:19
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:30
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:26 ← 09:27
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:20
לימוד "מדור לדור"	17:15	מנחה וערבית	19:05
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:22 ← 19:15
צאת השבת	19:58	ערבית	20:10

אחות תורנית – דורית רידר

שבת
שלו

על תשם עליך מלך

המודל המקראי למלך, כפי שהוא מוצג בפרשת "שופטים", הנו מודל במסגרתו הקב"ה הוא אשר קובע את זהותו של המלך ובוחר בו, ואשר תוחלתו ותכליתו של המלך הינה לעבוד את הקב"ה, ולשמור את מצוות התורה בדבקות ובנאמנות.

"...ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגויים אשר סביבותיי. שום תשים עליך מלך, אשר יבחר א-לוהיך בו... רק לא ירבה לו סוסים, ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס... ולא ירבה לו נשים, ולא יסור לבבו, וכסף וזהב לא ירבה לו מאוד, והיה כשבתו על כיסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר, מלפני הכוהנים הלויים. והייתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, למען ילמד ליראה את ה' א-לוהיו לשמור את דברי התורה הזאת, ואת החוקים האלה לעשותם. לבלתי רום לבבו מאחיו, ולבלתי סור מן המצווה ימין ושמאל, למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל". (דברים יז, פס' יד-כ).

מתוך הדברים ברורה השקפת התורה לגבי תפקידו של מלך בישראל, וברור כי התורה מבקשת לרתום מוסד חילוני וארצי זה, שמקורו באורחות הגויים, ולהפכו לכלי להעמקת שמירת מצוות התורה, בקרב עם ישראל בארצו.

התורה רואה אפוא למלך תפקיד של ביאור התורה, הגות בה כל ימי חייו, והקפדה על מצוותיה. ומבקשת כי המלך יהיה בדמותו ובהנהגותיו מופת מוסרי ודתי לכל עם ישראל.

התורה שמה דגש על התנהלותו המוסרית והמרוסנת של המלך, ועל תפקידו בהגשמת מצוותיה המוסריות של התורה, ומעבר לאלה, לא מציעה תכונות ודרכי פעולה להשגת השלטון עצמו, שכן הבחירה בידי הקב"ה.

המסד הרעיוני המקופל בפסוקים אלה הוא שהיווה אמת המידה לבחירתם של שאול המלך ה"נחבא אל הכלים" (שמואל א', פרק י', פס' כג) ושל דויד המלך "כי האדם יראה לעיניים וה' יראה ללבב" (שם, פרק טז, פס' ז), בידי שמואל הנביא, ואמת מידה להערכת פועלם של מלכי יהודה וישראל לדורותיהם.

שונה בתכלית הוא המסד הרעיוני עליו התפתח מוסד המלוכה והשלטון הפוליטי בתרבות המערב בעידן המודרני, כפי שנוסח ע"י מי שנחשב אבי תורת מדע המדינה, הלא הוא ניקולו מאקיאוולי (1469-1527).

בחיבוריו המדיניים - "הנסיך" ו"עיונים" - מתמקד מאקיאוולי דווקא בדרכים ובעצות להשגת השלטון כמטרה בפני עצמה, ומפרט את עצותיו ל"נסיך" כך שימשיך ויאחז בשלטון, חרף שינוי הנסיבות ותוך גמישות מוסרית, הכול כדי להבטיח את החשוב מכל, הוא השלטון עצמו!

אליבא מקיאווולי, הרי שלצורך מטרה זו, של השגת השלטון ושימורו מפני יריבים פוליטיים מבית, מחויב השליט לפעול בכל דרך אפשרית, לרבות שקר, הונאה, רמייה, הפרת אמונים, גניבת דעת ואפילו רצח!

ברור אפוא ההבדל התהומי בין גישת התורה, השמה במרכז את העם עצמו, שמירת מצוות התורה, והתנהגות מוסרית של מוסד המלוכה, לבין גישתו של מקיאווולי הרואה את השגת השלטון ושימורו עיקר הדבר, גם במחיר פגיעה בעם עצמו והשחתת מידותיו המוסריות.

כשזוהי הרוח הרעיונית שנשבה ממוסד המלוכה והשלטון הפוליטי בימי מקיאווולי, הרי שלא נתקשה להבין את הסתייגותם של הוגים יהודיים מובילים, בני תקופתו של מקיאווולי, ממוסד המלוכה, הגם ששימשו עצמם בתפקידי מפתח בחצרות מלכי אירופה.

כך למשל רבינו עובדיה ספורנו (מראשי קהילת יהודי רומא ובולוניה שנסיכי רומא ומלכי צרפת היו משומעי לקח, 1468-1550 בקירוב) בהתייחסו למצוות מינוי מלך סבור כי התורה לא באה אלא לצמצם את הרע ולהעמידו על המינימום ההכרחי.

כמוהו דון יצחק אברבנאל (שר הכספים בממשלות קסטיליה ואראגון, 1437-1508) אשר תלה את כל סבלות ישראל בבקשת המלוכה. וגרס כי רעיון בקשת מלך עומד בניגוד גמור לכל המגמה המטרה והתכלית של התורה.

עם כניסתנו לחודש הרחמים והסליחות, עת "המלך בשדה", נאחל לעצמנו שהדרכות תורתנו הקדושה, בכל הקשור להנהגות מושליה הארציים של הארץ, ישובו ויהיו המצפן הבלעדי לדרכנו.

עמ'חי חמ'ב'אן

אזכרה

האזכרה לישראל שריד ז"ל

תתקיים ביום שלישי, י' באלול (21.8.18)

בשעה 18.00 - יציאה לבית העלמין.

בשעה 18.45 - התכנסות בחדר אוכל שמאל:

לימוד משניות.

דברים לזכרו.

המשחה

אזכרה

במלאת 3 שנים לפטירת אבינו - בני ז"ל

נעלה לקברו בעז"ה ביום ראשון,

ט"ו באלול (26/8/19), בשעה 17.30.

לאחר מכן נתכנס בחדר האוכל,

שתיה וכיבוד קל - במקום.

18.10 - תפילת מנחה

- דבר המשפחה

18.30 - שיעור מפי הרב אוהד תירוש

- סיום מסכת

- תפילת ערבית

הציבור מוזמן!

משחת א'נ'זכר'ל

על טיול במצב רוח אלוף..

פלישת לילה

הנגב פראי ועלום

יצאנו להסיג גבול

בליל חצי-אלול

בין ואדיות והרים נישאים

זורמת שגרת חיים

בנוף מדהים.

ואנו בשר ודם

מול עצמת הנצח שם

ומול בורא עולם

עומדים המומים,

לא חכמים

ולא עצומים.

קטנים ונכנעים

מחפשים כפתאים,

באין- רואים

נתיבים ידועים

ליעלים וצבאים,

מחפשים ולא נלאים

כיאה

לערב ימים נוראים.

דליה דן

אלול – תשמ"ה/1985

עס מ'לייט הן בלון תבצרה

בעלון שיצא לקראת השבת האחרונה, התפרסם שיר שצוטט מעלון ניר יצחק ובו השורות הבאות:

הוואדי שחור ואבא עצוב
אימי את בוכה אן צוחקת
הביטי למעלה, ביתי אל ההר
ההר שעליו יש שם כנסת
עוד יש דברנים, ילדתי שם ההר
אך הם מאיימים על המשק

כלומר השדות נשרפו, הכל שחור ומי אשם? מי מאיים על המשק?

- לא חלילה החמאס. הם רק שולחים בלונים.

- אשמה כנסת ישראל והדברנים שבה.

כבר 67 שנים אני חי באזור הנפלא הזה. מעולם לא היו לנו אשלות. תמיד שאפנו לשלום עם שכנינו, אך תמיד ידענו מהן הסכנות האורבות לנו מהם.

להתעלם מרצחנות החמס ולהביע תקווה מתחסדת כי אם רק הדברנים על ההר ירצו נראה בטוב?!
בכך אני רואה פגיעה חמורה ביכולתנו לעמוד בקשיים שעוד נכונו לנו בחבל ארץ זה..

חנן פינקלשטיין

יו"א ליסרטי!!

ביום ראשון 28/8 י"ז באלול

בשעה 18:30

נצא לסינמטק לצפות בסרט:

"כל מה שתמצא"

מוזמנים להירשם בלוח מודעות בחדר אוכל.

בקרוב מאוד נארגן **יציאה לסידורים** בנתיבות.
עקבו אחרי ההודעות בקהילנט ובלוחות מודעות.

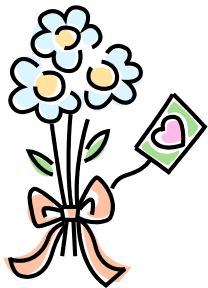
מצפים לראותכם!

חנה אדמנית - י. ותיק'ט

קייטנת נכדים

מי שהגיע למסיבת סיום קייטנת נכדים בסעד
מי שליווה את נכדו/נכדתו יד ביד, צעד אחר צעד.
מי שהמתח הביטחוני דאגה מליבו לא הסיר,
כאשר שאריות הפויקע מליל אמש, עדיין הריחו מהסיר,
ידע שקייטנה שכזאת לעולם לא תישכח
איך מעל ראש הנכדים, נורה על שדרות מטח.
ולמרות ההגבלות, אי אפשר כך סתם לעזוב
את הקייטנה חייבים לסיים במשהו טוב.

חודשים של תכנון, הכנה והשקעה
קייטנת נכדים בשמחה, לדרך יצאה.
היתה היכרות, ויום תרומה לקיבוץ, עלה נעלה
פגישה עם כרמלה, ולימוד השיר "שחר עולה".
צביעת חולצות, שני דגלים, היה נהדר,
טיול לילי לנחל חוורים, וזריחה במדבר.
על מעוז מול עזה נאלצנו לוותר, כמובן
היות וה"חמאס" הגיע לבקר, למרות שלא היה מוזמן.

רצינו מאד לכם להודות
חיפשנו את המילים הכי מתאימות,
ניסינו לשזור מילה ועוד מילים,
שיעידו עד כמה אתכם, אנחנו מעריכים.
למיכל אפרתי ראש הצוות שממעל
ולדוש מלאת ההדר, המנהלת בפועל.
לחמדת, , הראל, ענבר, זיו וסתיו
לכל אחד מכם לחוד, ולכולם יחדיו.
הגענו למסקנה שהכי טוב לומר פשוט **תודה**,
כאשר המילה תודה נאמרת
עולה היא על כל תשורה אחרת.

רחל ובניה ברנז'י

לסימה וטל מור יוסף ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הבת

איחולים לשמחה ונחת – קהילת סעד

רצית ללכת

בלוני התבערה והעפיפונים מוסיפים לשייט בשמי עוטף עזה ולהצית אש, אם כי פחתו. הרמטכ"ל מתנגד לירי במשלחיהם, "ילדים ונערים" כהגדרתו, וראש הממשלה, כהרגלו, מאשים את התקשורת ש"מעצימה את הדברים ומציגה אותם באופן מעוות", בעוד המציאות הפוכה. הדיווחים בנושא הולכים ומצטמצמים ואף נעלמים מעמודי החדשות, כפי שאירע למשל אתמול בעיתונים שראיתי. התרגלנו כנראה. אבל תושבי העוטף, אני בטוח, רחוקים מלהתרגל ולבי איתם.

לרעייתי זהבה ולי יש זיקה ודאגה מיוחדות למתרחש בעוטף עזה. כל פירסום על פעילות חבלנית כלשהי שם, ביבשה או באוויר, מריצה אותנו דאוגים לטלפון, אל חברינו שם. פעם, בעבר הרחוק, היה שם ביתנו, בקיבוץ סעד אשר מול עזה. רעייתי התחנכה שם, בחברת הנוער, ואחר כך שירתה בגרעין נח"ל בקיבוץ. אף אני הגעתי לקיבוץ במסגרת גרעין נח"ל אחר ובתום השירות הצבאי נשארתי בו עוד כמה שנים.

שם, בקיבוץ סעד, נישאנו, שם נולדו וגדלו עד גיל מסויים שני בנינו הראשונים. אחת מכלותינו היא בת הקיבוץ ואמה, המחותנת שלנו, חיה בו עד היום. גם אחד מנכדינו גר בקיבוץ ויש לנו שם לא מעט חברים. אז איך לא נדאג?

השנים שחינו בקיבוץ, כחיילי נח"ל וכמשפחה, היו בעיקרן בין מלחמת קדש למלחמת ששת הימים. שנים שקטות יחסית. המסתננים דאז – כך כונו – עסקו בעיקר בגניבת צינורות השקייה, יבול וכלים חקלאיים ולא בניסיונות הרג. החיים בקיבוץ היו אז נינוחים. רק כשהיה לך שבוע שמירה או כשהוצמדת עם נשק לאבטח פלח-טרקטוריסט שיצא לחרוש בלילה, היית נכנס לדריכות מסויימת. הנה למשל סיפור על נינוחות מופרזת מול עזה.

כשהתחלנו זהבה ואני "לצאת", היינו משוטטים בערב ברחבי המשק הלא כל כך רחב, נכנסים למבנה בבנייה, הולכים למתבן כמתחייב מהאגדות, עולים למגדל שמירה עזוב וחוזר חלילה. בחדרי מגורינו גרנו ארבעה בחדר ולא היתה פרטיות. ערב אחד החלטנו לשבור את המסגרת המשעממת הזאת. יצאנו משער הקיבוץ וטיילנו בנחת לאורך הכביש המוביל לקיבוץ בארי השכן. לפתע בא מולנו קומנדקר צבאי, עצר בחריקה וקצין שירד ממנו צעק: "מה אתם עושים פה? השתגעו?!?" ניסינו להסביר לו שאנו מטיילים להנאתנו לאור הירח המלא וזה עיצבן אותו עוד יותר. "עלו לקומנדקר!", פקד.

עלינו, ולאחר שברר מהיכן אנחנו והסביר לנו כמה מטומטמים אנו, הוביל אותנו לקיבוץ שלנו, הישר אל המא"ז (מפקד איזור) שהיה לא אחר מאשר אבי המשפחה המאמצת של זהבה מימיה בחברת הנוער ובנח"ל. ה"אבא" חשש שהקצין הזועם ירצה להוליך אותנו למשפט צבאי וחילץ מעצמו נזיפה מרשימה עם איום שישקול עוד אם להסתפק בכך. הקצין תקע בנו מבט מאיים והסתלק, ואז חטפנו מהמא"ז נזיפה אמיתית ולא שבנו לעשות שטויות כאלה.

בחלק משנותיי בקיבוץ הייתי רועה צאן. הולכתי את העדר קילומטרים בכל השדות ואתרי עשבי הבר שמסביב לסעד, גם בשטחם של ישובים שכנים (בהסכמתם), עד גבול הרצועה כמעט. אני מכיר היטב, דרך הרגליים, את השדות שהיו פעם מאכל לכבשים והפכו באחרונה למאכל אש.

עשרות שנים כבר איני בקיבוץ ובכל זאת, כשחורשי רעה מתנכלים לו, כמו לשובים אחרים, גם אני בעסק. רחוק פיזית, קרוב נפשית ובמקום לממ"ד רץ לטלפון.

אברהם תירל

חמ"ח ציוד לעיצוב אירועים

בשעה טובה אנחנו פותחים גמ"ח ציוד לעיצוב אירועים.

מטרת הגמ"ח: השאלת ציוד עיצוב לאירוע הפרטי (במקום לקנות).

מיקום: קו לקו הישן (דלת הכניסה הקטנה).

אז איך זה יעבוד?..

- להזמנת ציוד יש ליצור קשר עם חמי פיש. אנו מבקשות לתאם מראש ובצורה מסודרת ולא ב"מפגשי שבילים".

- במידה ויהיו מספר הזמנות לאותו תאריך, המזמין ראשון יוזמן לבחור ציוד ראשון ולאחריו המזמין השני וכו'.

- ע"מ שנוכל לתחזק ולחדש את הציוד לגמ"ח, נקבע מחיר סמלי לציוד הנלקח:

עד 15 פריטים - 75 ₪.

מ 16 פריטים ומעלה - 150 ₪.

- מובן שיש נוהל לקיחה והחזרה שיינתן בזמן לקיחת הציוד.

- צוות מתנדבים יעזור בהפעלת הגמ"ח ועם הזמן והנסיון נהיה יותר מיומנים בהפעלתו.

תודה גדולה לאירית ברט ולצוות מהקייטרינג שעזרו בהעברת הציוד "ממחסן חתונות" ובסידורו במקום החדש.

תודה ליעל וייס שקד לנדאו ויובל סמיט על ספירת הציוד והניקוי.

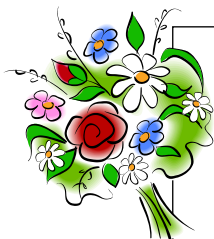
תודה לנחום וישי על התמיכה ההכוונה והמקום.

למוישליה על עבודת הנגרות והתיקונים.

בתקווה שהמקום יהיה פעיל ושמח ויעזור לכולנו שההתארגנות לשמחות תהיה יותר קלה ופשוטה ושנוכל לתת

מענה ועזרה לכמה שיותר אנשים.

חמ"ח ואנ'י

אנורית ואנ'י קראוס ולכל המשפחה

מלל טוב להולדת הנכדה

בת אנטל והרן הנ"ל

איחולים שמחות ולנחת!

רשאים וחוליות מהשתתפים בק"טנת הנכדים:

ביום הראשון נפגשנו במועדון לחבר ופתחנו בפעילות בה שיחקנו את המשחקים: "התחברתי" ו "הרוח נושבת" שמטרתם לבצע הכרות בין כל משתתפי הקייטנה – ילדי הקיבוץ והנכדים שהגיעו מבחוץ. המשכנו בפעילות "טאי דאי" שהיא - צביעת חולצות וסיימנו בצפייה משותפת בסרט בליווי פופקורן כמובן.

למחרת בבוקר פתחנו את היום במועדון, בארוחה עשירה ואיכותית. לאחר מכן צבענו את השולחנות בבריקה (למי שלא שם לב), וחידשנו את ציור הקיר – "תירס חם" שבספרייה. אחר כך נפגשנו ליד הכלבו והתחלקנו לקבוצות קטנות שהלכו לסבים בקיבוץ לשמוע סיפורים ולטעום מטעמים. בהמשך הבנות רקדו ג'אסט דאנס במועדון והבנים הלכו לבריקה אחרי שעה ורבע התחלפנו הבנים שיחקו כדורגל והבנות היו בבריקה.

בבוקר שלמחרת היה לנו "מרוץ בעקבות הקיבוץ" - הסתובבנו בקיבוץ עשינו משימות ובעיקר נהנינו. לאחר מכן למדנו שיר עם כרמלה "יום נוסף" ובסוף היום שיחקנו 2 דגלים, נכדים נגד סעד. הלכנו לישון מוקדם כיוון שבשתיים בלילה נסענו לנחל חווארים לטיול לילי שווה במיוחד שהיה השיא של הקייטנה היינו שם גם בלילה, גם בזריחה וגם בבוקר אכלנו, נהנינו וגם שיחקנו משחקי קופסה.

עשינו גם קומזיץ שהסתיים באמצע, עקב המצב הבטחוני ובלילה לא הצלחנו לישון כי היו הרבה צבעים אדומים וקולות נפץ. בבוקר האחרון של הקייטנה היינו אמורים לבקר ל"מעוז מול עזה" אבל היה קצת מסוכן אז הפעילות בוטלה. נפגשנו באחת עשרה לפעילות פרידה ומסיבת סיום. בשעה אחת, ההורים והסבים הגיעו, ראינו יחד סרט של כמה דקות ושרנו לסיום את השיר שכרמלה לימדה אותנו.

בהזדמנות זו אני וכל הילדים רוצים להגיד תודה ענקית לדוש קאופמן ומיכל אפרתי שארגנו את כל הקייטנה. ולמדריכים חמדת, זיו, הראל, ענבר, וסתיו שלמרות המצב הצליחו לשמח אותנו ולעזור לנו. תודה גם לאפרת שלומי שבכלל עוזרת תמיד בכל מצב. תודה גדולה גם לכל הסבים והסבתות שהסכימו להביא את הנכדים והנכדות שאנחנו שומרים איתם על קשר וגם נשמור.

מתודה גדולה כנה דרורי, וכל ילדי כיתה ו'

כשהגעתי ביום שישי היו לי קצת מחשבות בראש, איך תהיה קייטנת הנכדים והאם יהיו הפגזות מעזה, כי היו שבועות לא שקטים קודם לכן.

בקייטנה היו פעילויות מהנות כמו: בריכה, מרוץ לקיבוץ, יום תרומה, סרט, או סתם פעילויות במועדון. בערב האחרון, היה לנו קומזיץ והיה ממש כיף עד ששמענו כמה בומים חזקים, אבל לא היה שום צבע אדום. הודיעו לנו שחוזרים הביתה כי המצב לא מאפשר לנו להישאר בחוץ.

באותו הלילה היו הרבה אזעקות ולא ידענו אם תהיה לנו פעילות סיום למחרת.

בסוף היתה פעילות סיום וסיימנו את הקייטנה עם טעם טוב. אני חושב שהייתה קייטנה ממש טובה למרות רעש הפגזים..

ברוכי יואל - נכד של יונה רונזנפלד

פאָר'ס י"ב נאָרד'ס אַוואָדאָר'ס ח'נאָק

בשבת האחרונה נערכה "סעודה שלישית" בה נפרדו בוגרי י"ב מוועדת חינוך.

הנערות והנערים הודו לוועדה על התמיכה והליווי במהלך השנים והביעו הערכה על האפשרות לגדול במסגרות החינוך החברתי.

מתוקה לייכטר נשאה דברים כנציגת ההורים:

הורים, מדריכים ואחרונים חביבים בוגרי יב'.

סיימתם פרק משמעותי וארוך בחיכם, 12 שנות לימוד!! הייתם במסגרת מסודרת, מובנית שאומרת לכם מה לעשות. לעיתים עשיתם את מה שצריך ולעיתים לא בדיוק. בדקתם את הגבולות ואת האסור והמותר, אתגרתם את הוריהם ואת צוות החינוך. עם הזמן התבגרתם ונהייתם לחבורה מגובשת שניכר שנעים לכם להיות זה בחברת זו. עברתם פעילויות שונות, טיולים, התגבשתם ולמדתם גם לעזור ולהיעזר אחד בשני בעת הצורך.

"ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמע אל מצוות ה'.. והקללה אם לא.."
(דברים י"א, כ"ו-כ"ח)

סיימתם פרק של חינוך ולווי צמוד של הורים, מורים ואנשי חינוך, הגעתם לפרק בו אתם צריכים להחליט בעצמכם, כמובן עם הכוונה, אך בעצם אתם תגידו את המילה האחרונה.

"ראה אנוכי נותן לפניכם.." - הקב"ה נותן לנו את הבחירה ואנחנו הבוחרים. נכון, יש תוצאה לכל החלטה, אך היא תהיה שלכם ובאחריותכם. כל אחד מכם ממשיך בדרך ובמסלול אותו בחר.

כולנו מאחלים לכל אחד ואחת מכם, לבחור בדרך בו תהיה לו ברכה, בדרך בו יוכל להעצים את עצמו, לחזק את אישיותו ומכאן, תגיע גם ההשפעה החיובית שלכם על הסביבה.

אנו, ההורים, מאחלים לכם, שתצליחו לתרום ולהיתרם בדרך המתאימה לכם ותמשיכו לגדול כאנשים, כיהודים שבחרים בטוב כל יום ויום, ומקבלים מכך ברכה.

בשם ההורים, אני רוצה להודות לעדי ואריאל סאסי, המדריכים, ולכל הצוותים שהיו לכם בעבר. דרך ארוכה ומאתגרת עברו אתכם והגעתם לקו הסיום, שהוא התחלה חדשה!

תודה לאפרת הרכזת שהייתה תמיד בהאזנה ובהכלה ותודה גדולה לאפרת וטל ביליה שמלווים אתכם כבר שנה שניה באהבה, במסירות ובהשקעה גדולה ועוד ממשיכים אתכם הלאה.

ונקודה אישית - איציק ואני מסיימים כהורים, פרק ארוך ומשמעותי בהליכה משותפת עם מערכת החינוך החברתי, פרק של 30 שנה!

תודה לוועדות חינוך השונות לאורך השנים, תודה על ההשקעה, המחשבה ושותפות הדרך. זה לא מובן מאליו שיש מערכת נוספת ואנשים נוספים השותפים אתך ומהווים ברי שיח לדילמות ואתגרים חינוכיים.

מאחלים לכם הצלחה בהמשך משימת החינוך בדור הנכדים!

ה'ו לאנ'ס

המחלוקת על מינוי רב לנתיבות

בשנת 1956 הוקמה מעברת עזתה בתחומי המועצה האזורית "עזתה", בניהולו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל. כעבור כשנה ומעלה, הוחלט במוסדות הממשלה להוציא את המעברה לעצמאות, ולישוב העצמאי נקבע השם "נתיבות". נמנו וגמרו פרנסי העיירה החדשה והחליטו שיש להעמיד לעיירתם מנהיג רוחני, מרא דאתרא. הבעיה היתה, שבנתיבות של אותם ימים, התגוררו במקום שני תלמידי חכמים ידועים כגדולים בתורה – הלוא הם הרב כדיר צבאן והרב מזוז, שניהם יוצאי קהילת ג'רבה המעטירה אשר במדינת טוניסיה.

פנו העסקנים אל הרב כדיר צבאן והציעו לו לשבת על כיסא רב המקום. השיב להם המועמד בלשון זו: אני מודה לכם על הכבוד אבל, במחילה, ישנו מועמד הראוי ממני ושמו הרב מזוז. שמו פעמיהם אל דירתו של הרב מזוז, וביקשו ממנו להתמנות לרב העיירה. להפתעתם, קיבלו תשובה דומה לתשובתו של הרב צבאן – אך בכיוון ההפוך... חזרו ובאו אל הרב צבאן, והוא חזר והתעקש שהרב מזוז הוא האדם המתאים ביותר להיות רב העיר. לא נאריך במקום שאפשר לקצר, לכן נעבור אל השלב האחרון במרוץ אל הכהונה הרמה. הדיון האחרון בביתו של הרב מזוז התנהל בערך כך – העסקנים: הרב צבאן עדיין עומד בסירובו וטוען שאתה המועמד הראוי ביותר. שואל הרב מזוז: מה הוא אמר בדיוק? תשובה: שהוא מעריך את גדולתך בתורה ושיקול דעתך להכריע בנושאים הבאים לפתחך. אם כן, מסכם הרב מזוז, אם הוא סומך על שיקול דעתי, מסרו נא לו שעל פי שיקול דעתי הוא הראוי לשבת בכיסא הרב. כשחזרו אל הרב צבאן עם דבריו אלו של הרב מזוז, נכנע הרב להפצרותיהם ונסוג מסירובו... לימים, כיהן הרב צבאן גם במועצת הרבנות הראשית.

לא רק בימים רחוקים קרו אירועים מן הסוג הזה. לפני כשבע-שמונה שנים, כאשר פקעה מועמדותו של האלוף יואב גלנט לרמטכ"ל מסיבות שאכמ"ל (שאין כאן מקום להאריך), הוצע התפקיד לאלוף גדי אייזנקוט. גדי, בצניעות אצילית, השיב: סבורני, שהאלוף בני גנץ ראוי ממני. שר הבטחון קיבל את דעתו, וכעבור ארבע שנים, כתום כהונת גנץ, זכה גדי בשרביט הרמטכ"ל. בימים אלה, כאשר מתנהל סיבוב נוסף לקראת המינוי הנחשק, וכשאנו נחשפים למסע מאורגן כנגד אחד המועמדים, קשה להאמין שתחזור חוויה דומה לזו שקרתה לפני שמונה שנים...

מאה שנים לפטירת ר' חיים סולובייצ'יק, (ר' חיים מבריסק)

הרב מאיר ליכטנשטיין, נכד הרב י.ד. סולובייצ'יק (שהיה נכדו של ר' חיים מבריסק), פרסם ב"מקור ראשון" מאמר לציון מאה שנים לפטירת ר' חיים. עיקר המאמר הוקדש להסבר שיטתו הלמדנית של סב-סבו, שהתבססה על האפשרות הקרויה בציבור הלומדים "שני דינים", שבעזרתה ניתן לפתור קשיים בהבנת סוגיות רבות. בסיום הרשימה, הקדיש הכותב מספר שורות לאישיותו של ר' חיים והנהגתו החברתית. בין היתר הביא בשמו של הרב זווין סיפור מעניין, כדוגמא לדרך שבה נהג בענייני צדקה. יום אחד הופיעו בבית ר' חיים שני יהודים אמידים, אשר באותו שבוע נעשו מחותנים, כשר' חיים ערך את חופת ילדיהם. הם הביאו לרב מעטפה כבדה, מלאה מזומנים, כ"דורון" לרב שהשיא את צאצאיהם. בעת ישיבתם בחדרו, נכנס עני לבקש צדקה. הרב הושיט לאביון את המעטפה, על קרביה ומרשרשיה – ללא שפתח אותה כלל! יש להניח שהיהודים העשירים נדהמו מהתנהגותו "הבזבזנית" של הרב... כמו כן ידועה התנהגותו של ר' חיים בנושא "קליטת" תינוקות שהונחו לפנות בוקר על סף ביתו, בידיעת היולדת שר' חיים ידאג לרווחת התינוק ויוודא שלא ידבק בו שום חשש...

ח"מ, ר' יצחק הלפרין זצ"ל, סיפר לנו על אירוע בעת מלחמת העולם הראשונה, כשהיה בבחינת "יוצק מים על ידיו" של ר' חיים. (הוא סבר שאינו ראוי להיקרא תלמיד-ר' חיים). באחד הימים קרא לו הרב וביקש ממנו להיות שליחו אל בעל ה"חפץ חיים", למסור לו מכתב ולבקש תשובה. היה זה בעת שהצבא הגרמני שלט בליטא (כיום האזור נמצא במדינת בלרוס), ואילו ה"חפץ חיים" ישב ברוסיה, כך שהיה עליו לעבור הן את קווי הצבא הגרמני והן את הצבא הרוסי. ר' יצחק כמובן לא היסס לבצע את השליחות. על החפץ חיים מסופר שלא רצה להתפרנס ממשרה רבנית, לכן החזיקו הוא ואשתו בחנות קטנה. מה שמיוחד באותה חנות היה, שלפעמים נסגרה עוד לפני הצהריים. מדוע? כי החפץ חיים הנחה את אשתו, שהחזיקה את החנות, לסגור אותה אחרי שנאסף בקופתה הסכום המספיק לכלכלת אותו היום. סיפור ידוע אחר היה, שהחפץ חיים נהג לקחת בול דואר ולקורעו, כאשר שלח מכתב בידי שליח. שאלתי את חותני, אם אכן כך נהג הח"ח כאשר נתן לו את תשובתו למכתבו של ר' חיים. ובכן, לא רק שכך נהג, אלא שאף טרח להסביר, שהוא נוהג כך "כדי לא להפסיד (לגרום הפסד) את המלוכה". יש לזכור שבאותה עת "המלוכה" היתה שלטון הצאר הצורר.

כך יכולנו ללמוד בחלק הראשון על התנהגותם הענוותנית של גדולי תורה, ובחלק השני על התנהלות חברתית וכלכלית.

חנן זאנ

אלול תשע"ח

והיא לפני סיום..

חברי קהילת סעד היקרים!

השבת, שבת פרשת שופטים, לאחר שנה בה גרתי בסעד והייתי הקומונרית בקיבוץ - אני מסיימת את תפקידי בחינוך ומעבירה את המושכות לאלה אהרון - הקומונרית לשנת תשע"ט.

זכיתי בקהילה חמה, אנשים מאירי פנים ויותר מכל - סניף מדהים! תודה רבה על הזכות להיות כאן השנה, ללמוד וללמד, לתת ולקבל. קהילת סעד ללא ספק נכנסה לי ללב!

תודה רבה לנחום מנהל הקהילה על התמיכה והעמידה מאחורי הקלעים. תודה לוועדת חינוך ובראשה לאפרת על הליווי שלי ושל הסניף במהלך השנה. תודה למשפחות המקסימות שאירחו אותי במהלך השבוע וגם בשבתות ונתנו לי תחושה של בית כבר מההתחלה. תודה לצוותים שללא נכונותם לפעול במהלך השנה הסניף לא היה מגיע לאן שהוא היום. תודה לבוגרים שהציעו את עזרתם בהמון דברים במהלך השנה ונתנו תמיכה. וכמובן תודה רבה לחניכים - חבריא א' ו-ב' שהפכו את השנה שלי למלאה בחוויות טובות מלאות בעצמה!

אין ספק שאתגעגע לקיבוץ ושאבוא לבקר כמובן.

בעצב רב והערכה רבה לתושבי הקיבוץ -

סיון סיון

קומונרית תשע"ח